

7. Kas mõistet „konkreetne õigusakt“ direktiivi 2011/92/EL artikli 1 lõike 4 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et sellega jäetakse niisugune seadusandlik akt nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta) nimetatud direktiivi kohaldamisalast välja, arvestades eelkõige selle seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi, millega saaks saavutada eespool nimetatud direktiivi eesmäärke?
8. a) Kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ⁽²⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artiklit 6 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ⁽³⁾ loodusliku linnustiku kaitse kohta artiklitega 3 ja 4, pidades sel juhul silmas direktiivi 2011/92/EL ja Espoo ja Århusi konventsioone, tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad niisuguse tuumajaama tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasilükkamisele, mis eeldab – nagu käesoleval juhul Doel 1 ja 2 tuumaelektrijaamade puhul – suuri investeeringuid ja ohutusuuendusi?
- b) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav enne niisuguse seadusandliku akti vastuvõtmist nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), mille artikliga 2 lükatakse Doel 1 ja Doel 2 tuumaelektrijaamade tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasi?
- c) Kas vastus punktides a ja b esitatud küsimustele on erinev sõltuvalt sellest, kas küsimus puudutab Doel 1 või Doel 2 jaama, arvestades et esimese jaama puhul on vaja vastu võtta eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse rakendamise haldusaktid?
- d) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on lubatud käsitada riigi elektrivarustuskindlusega seotud põhjuseid üldisest huvist tingitud ülekaalukate põhjustena, arvestades eelkõige eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi, millega saaks saavutada eespool nimetatud direktiivi eesmäärke?
9. Kui liikmesriigi kohus peaks eespool esitatud eelotsuse küsimustele antud vastuste põhjal jõudma järeldusele, et vaidlustatud seadus eirab ühte eespool nimetatud konventsioonidest või direktiividest tulenevatest kohustustest, ilma et riigi elektrivarustuskindlus võiks olla üldisest huvist tingitud ülekaalukas põhjus, millega on lubatud nendest kohustustest erandit teha täi, siis kas ta võib säilitada 28. juuni 2015. aasta seaduse toime, et vältida õiguslikku ebakindlust ja võimaldada, et eespool nimetatud konventsioonidest ja direktiividest tulenevad keskkonnamõju hindamise ja üldsuse osalemise kohustused täidetakse?

⁽¹⁾ ELT L 26, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/2, lk 102.

⁽³⁾ ELT L 20, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 10. juulil 2017 – Arex CZ a.s. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-414/17)

(2017/C 300/28)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Apellant (kaebaja esimeses kohtuastmes): Arex CZ a.s.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas iga maksukohustuslane tuleb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artikli 138 lõike 2 punkti b tähenduses lugeda maksukohustuslaseks? Kui vastus on eitav, siis millistele maksukohustuslastele seda sätet kohaldatakse?
2. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b on kohaldatav sellistele olukordadele nagu põhikohtuasjas (kus toodete omandaja on registreeritud maksukohustuslane), siis kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kui nende toodete lähetamine või vedu toimub vastavalt nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12⁽³⁾ (edaspidi „aktsiisidirektiiv“), asjakohastele sätetele, siis tuleb aktsiisidirektiivis ette nähtud menetlusega seotud tarnet pidada tarneks, mis kõnealuse sätte kohaselt annab õiguse käibemaksuvabastusele, ehkki käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud maksuvabastuse tingimused ei ole muidu täidetud, arvestades kaupade veo seotust teise tehinguga?
3. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b ei ole kohaldatav sellistele olukordadele nagu põhikohtuasjas, siis kas asjaolu, et kaupu veetakse aktsiisi peatamise korra alusel, on otsustav lahendamaks küsimuse, milliseiga mitmest üksteisele järgnevalt tarnest tuleb vedu käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikele 1 alusel käibemaksuvabastuse kohaldamiseks seostada?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 9, lk 12.

⁽³⁾ EÜT 1992, L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179.

12. juulil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-420/17)

(2017/C 300/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja C. Hermes)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole Landes'i departemangus võtnud kõiki meetmeid *Emberiza hortulana* üldise kaitsesüsteemi loomiseks, siis on ta rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta artiklist 5 tulenevaid kohustusi,
- mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.